

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 142 Pn - 2617/15 - 12
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PLANINIĆ I PARTNERI, j.t.d.

28-10-2016

PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Sanji Grgurić Hojski, kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Protagora – Udruga za zaštitu prava ireligioznih osoba i promicanje ireligioznog poimanja svijeta, Zagreb, Vramčeva 23, OIB: 12758248829, zastupana po punomoćniku Gorani Grubišić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grubišić & Lović & Lalić u Zagrebu protiv tuženika Udruge "U ime obitelji", Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 17, OIB: 27741674988, zastupane po punomoćniku Domagoju Šoljiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Planinić i partneri j.t.d. u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene 15. rujna 2016. u nazočnosti zakonske zastupnice tužitelja Vesne Mihoković - Puhovski, punomoćnice tužitelja Irene Čačak, odvjetnice i punomoćnice tuženika Ivane Popović, odvjetnice, temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje u tekstu: ZPP), 28. listopada 2016.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Udruga "U ime obitelji", Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 17, OIB: 27741674988 isplatiti tužitelju Protagora – udruga za zaštitu prava ireligioznih osoba i promicanje ireligioznog poimanja svijeta, Zagreb, Vramčeva 23, OIB: 12758248829 iznos od 10.000,01 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 1. srpnja 2015 pa do isplate u cijelosti po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-tnih poena, kao i naknaditi mu trošak ovog postupka, uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja na dosuđeni iznos teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate u cijelosti po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5%-tnih poena, a sve to u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Udruga "U ime obitelji", Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 17, OIB 27741674988 objaviti ovu presudu na svojim internetskim stranicama na web adresi <http://narod.hr/> i to u roku od 15 dana od pravomoćnosti iste."

kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju Protagora - Udruga za zaštitu prava ireligioznih osoba i promicanje ireligioznog poimanja svijeta, Zagreb, Vramčeva 23, OIB: 12758248829 naknaditi tuženiku Udruzi "U ime obitelji", Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 17, OIB: 27741674988 trošak ovoga postupka u iznosu od 3.750,00 kn (slovima: tritisućesedamstopedesetkuna) sa zateznom kamatom po stopi koja se

određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena tekućom od 28. listopada 2016. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj Protogora – Udruga za zaštitu prava ireligioznih osoba i promicanje ireligioznog poimanja svijeta (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi navodi da je tuženik 26. svibnja 2015. kao nakladnik iz internetskog izdanja narod.hr objavio članak pod naslovom "Hrvatska je zemlja katoličke kulture – ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima". Navedeni članak je objavljen kao nepotpisani komentar koji očito odražava stav uredništva portala. Članak sadrži i rečenicu "u ozračju sveopće hysterije protiv Katoličke crkve u Hrvata, posebno medijske, na tom je prosvjedu u organizaciji Protogore jedan njihov član brutalno napao i teško fizički ozlijedio gospođu, dr. Ružicu Čavar, predsjednicu Hrvatskog pokreta za život i obitelj i članicu predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva, nakon čega je morala biti hospitalizirana.", koja pak sadrži provjerljivo netočnu informaciju kako je osoba koja je ozlijedila gđu Čavar član tužitelja. Objavom netočne informacije da je napadač na gđu Ružicu Čavar član tužitelja, tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti. Napadač na gđu Čavar nije niti je ikada bio član tužitelja niti koje druge udruge koja je bila suorganizator inicijative gdje je gđa Čavar fizički napadnuta 20. rujna 2014. Tužitelj se objavom javnog priopćenja na web stranici svoje udruge dana 20. rujna 2014. javno ogradio od predmetnog incidenta, osudio fizički napad te izričito izjavio da se nemili incident zbio prije samog početka prosvjeda te da organizatori prosvjeda s napadom nemaju nikakve veze. Iznošenjem netočne informacije da je napadač na gđu Čavar člana tužitelja, tužitelj je potpuno neosnovano doveden u izravnu vezu s fizičkim napadom i nasiljem, a napad i nasilje su u suprotnosti sa ciljevima udruge tužitelja. Takvim neosnovanim dovođenjem tužitelja u vezu s nasiljem, od kojeg se isti javno oštro ogradio, tužitelju je povrijeđeno pravo na ugled i dobar glas te se isti zbog objave netočne informacije zatekao u neugodnoj situaciji jer je pred svojim članovima i podupirateljima morao opravdavati i demantirati takvu zlonamjernu i neistinitu informaciju. Očito zlonamjerno postupanje tuženika s ciljem da se tužitelju pored ugleda povrijedi pravo osobnosti razvidno je posebice iz činjenice što je tuženiku prethodno bio poznat identitet napadača na gđu Čavar jer je tuženik sam u članku od 24. rujna 2014. javnost detaljno obavijestio o identitetu napadača. Tuženiku je moralo biti poznato da napadač na gđu Čavar nije niti je ikada bio član udruge Protogora te je navedenu informaciju morao provjeriti prilikom objave. Tuženik nikada nije kontaktirao tužitelja kako bi provjerio je li navedena osoba član udruge Protogore. Reagirajući na objavu neistine informacije tužitelj je tuženiku i glavnom uredniku portala narod.hr 12. lipnja 2015. uputio dopis u kojem je zatražio ispravak objavljene informacije. Tuženik je 16. lipnja 2015. kao nakladnik internetskog izdanja narod.hr objavio ispravak objavljene neistine informacije, opremivši objavu tendencioznim naslovom: "napadač na Ružicu Čavar nije član Protogore, već podupiratelj prosvjeda te udruge". Objavom ispravka pod takvim naslovom tuženik je prekršio svoje obveze iz čl. 41. st. 1. Zakona o medijima jer je bio dužan objaviti ispravak bez ikakvih dopuna, odnosno objaviti dopune samo ako na njih pristane podnositelj zahtjeva, ovdje tužitelj. Tužitelj nikada nije pristao na objavu navedenog naslova, a niti je to od njega zatražio tuženik. Slijedom navedenog, kako članak "Hrvatska je zemlja katoličke kulture – ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima" od 26. svibnja 2015. sadrži provjerljivo neistinitu informaciju kako je napadač na gđu Čavar član udruge Protogora, ovdje tužitelja te kako je tuženik znao ili morao znati da se navedenim tekstom protiv tužitelja iznosi teška kleveta, a isti je objavio navedeni članak, time je povrijedio tužiteljeva prava osobnosti na ugled i čast, odnosno i nadalje nastavlja činiti navedene povrede jer je predmetni članak i nadalje dostupan na internetskim stranicama portala narod.hr.

Objavom tog članka tužitelj je diskreditiran pred cjelokupnom javnosti, odnosno pred potencijalno neograničenim krugom zainteresiranih osoba tj. čitatelja predmetnog članka. Ističe da je u razdoblju između 1. svibnja 2015. i 31. svibnja 2015. portal narod.hr imao je 67.702 korisnika, 1.147.018 pregleda članaka, odnosno 433.247 posjeta stranice. Predlaže naložiti tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 10.001,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 01. srpnja 2015. do isplate te istovremeno naložiti tuženiku objaviti presudu na svojim internetskim stranicama, uz naknadu troška ovog postupka, sve to u roku od 15 dana.

Tuženik Udruga "U ime obitelji" (dalje u tekstu: tuženik) u odgovoru na tužbu ističe da je 16. lipnja 2015. kao nakladnik internetskog portala narod.hr objavio ispravak objavljene neistinite informacije, bez promjena ili dopuna na istom ili istovrijednom mjestu programskog prostora i na isti ili istovrijedan način na koji je bila objavljena informacija na koju se ispravak odnosi, a sve u skladu s odredbom čl. 41. st. 1. Zakona o medijima. Ističe kako je tužbeni zahtjev u potpunosti činjenično i pravno neosnovan, smatra da su pravno neutemeljeni navodi tužitelja kako i nakon objave ispravka objavljene netočne informacije predmetni članak predstavlja povredu prava osobnosti tužitelja budući da je nakladnik objavio ispravak u roku i na način propisan zakonom. Smatra kako ne postoji pravni temelj tužitelja za novčanom naknadom neimovinske štete jer je objavom ispravka ispunio obvezu iz čl. 41. st. 1. Zakona o medijima čime je tužitelju zaštićeno pravo na čast i ugled. U skladu s tim, a uzimajući u obzir da je tužitelj udruga koja ima nekolicinu članova za zaključiti je da se objavom ispravka nadoknadila tužitelju nematerijalna šteta zbog povrede prava osobnosti nastala objavom spornog članka te da ne postoji opravdani interes za ponovno ostvarivanje naknade isplatom u novcu i to u iznosu od preko 10.000,00 kn. Osporava i visinu tužbenog zahtjeva. Prigovara sadržaju tužbenog zahtjeva jer tužitelj traži isplatu novčane naknade te objavu presude na portalu tuženika, no odredbe Zakona o medijima o odgovornosti za štetu učinjenu u medijima ne uključuju reparaciju u vidu objavljivanja presude, kako to tužitelj traži. Predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan, uz naknadu troška tuženiku.

Sud je izveo dokaze: izvršen je uvid u članak "Hrvatska je zemlja katoličke kulture – ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima" (list 8 - 10 spisa), u ispis podataka iz registra udruga za tuženika (list 12 - 13 spisa), u impressum (list 14 spisa), u priopćenje inicijative "Glas razuma – pokret za sekularnu Hrvatsku" (list 25 - 26 spisa), u zahtjev za ispravak (list 30 - 35 spisa), u objavu ispravka pod naslovom "Napadač na Ružicu Čavar nije član Protogore, već podupiratelj prosvjeda te udruge" (list 37 spisa), saslušana je zakonska zastupnica tužitelja Vesna Mihoković - Puhovski (list 64 - 65 spisa) te svjedok Alan - Stjepko Sorić (list 65 - 66 spisa). Nije pribavljan podatak o članstvu tužitelja od Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba jer se pribava ovog podatka nije ukazala odlučnom za donošenje odluke u ovom predmetu.

Sud je donio odluku temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, sukladno čl. 8. ZPP - a te je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Među strankama nije sporno da je tuženik nakladnik internetskog izdanja narod.hr te da je na web stranici <http://narod.hr/hrvatska/hrvatska-je-zemlja-katolicke-kulture-samo-sto-to-ne-zele-priznati-udruge-koje-traze-sekularnost-drzave> objavio članak pod naslovom "Hrvatska je zemlja katoličke kulture – ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima" dana 26. svibnja 2015., da je tužitelj 12. lipnja 2015. uputio tuženiku dopis kojim je zatražio ispravak netočne informacije objavljene u tom članku da je osoba koja je brutalno napala i teško fizički ozlijedila gospođu Ružicu Čavar nakon čega je ista morala biti hospitalizirana, član tužitelja te da je tuženik 16.

lipnja 2015. objavio ispravak objavljene neistinite informacije pod naslovom: "Napadač na Ružicu Čavar nije član Protagore, već podupiratelj prosvjeda te udruge".

Sporno je je li objavom netočne informacije u članku "Hrvatska je zemlja katoličke kulture - ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima" tužitelju povrijeđeno pravo na čast i ugled uslijed čega mu je nastala šteta.

Iz iskaza svjedoka Alana - Stjepka Sorića proizlazi da su nakon objave spornog članka na portalu ponovno krenuli komentari vezani uz događaj oko prosvjeda iz 2014., a ti su komentari bili usmjereni na to da članovi udruge Protagora tuku starije gospođe. Komentari su bili objavljeni ispod samog članka na tom portalu, ali i na društvenim mrežama i portalima u kontekstu udruge Protagora. I članovi udruge Protagora pitali su se je li osoba koja je napala tu gospođu povezana s udrugom jer to nije bilo poznato svim članovima. Morali su članovima udruge objašnjavati da ta osoba nije njihov član, da s njima nije povezana, a misli da ju nitko od njih privatno nije niti poznao. Objavljeni članak nije utjecao na djelovanje udruge, ali je utjecao na percepciju udruge u javnosti. S portala narod.hr nitko ga nije kontaktirao vezano uz objavu naslova ispod kojeg je objavljen zahtjev za ispravak članka. Posljedice objave tog članka osjećaju se i danas i to svaki put kad se njihova udruga pojavljuje u medijima, javljaju se i komentari vezani uz taj članak. S portala ih nitko nije kontaktirao prilikom objave tog članka. Njihova udruga broji 70 - ak članova, a nije se mogao izjasniti o tome koliko se članova javilo vezano uz objavu članka. Članovi su se javljali na sve načine na koje i inače komuniciraju, dakle e - mailom, telefonom te osobno na sastancima. Ne zna je li on konkretno dobio upute na e - mail, ali zna da je dobivao upute vezane uz objavu ovog članka. O toj situaciji raspravljalo se i na sjednici upravnog odbora. Ne može reći da bi zbog objave članka došlo do odljeva članova iz udruge, a objava članka nije utjecala na donacije jer ih niti ne dobivaju. Provjerili su da osoba koja je napala gđu Čavar nije bila član udruge, niti je bila u bilo kakvoj komunikaciji s udrugom. Objava tog članka dugoročno je djelovala na njihovo djelovanje jer je objava istog u suprotnosti s njihovim načinom djelovanja koje se propagira u jednoj mirnoj atmosferi, a s tim člankom su lažno dovedeni u vezu s nasilnim postupanjem.

Iz iskaza zakonske zastupnice tužitelja Vesne Mihoković - Puhovski proizlazi da su vezano uz objavu ove informacije na portalu tuženika imali vrlo neugodne rasprave između članova njihove udruge i simpatizera te je dosta dugo trajalo da ponovno uspostave mir. Njihovi članovi su uglavnom akademski građani te su postojali brojni upiti kako su mogli dopustiti da se tako nešto dogodi s obzirom da se udruga zalaže za mirno, nenasilno i konstruktivno ostvarenje njihovih ciljeva. Njihovi članovi i simpatizeri obraćali su im se telefonom i e - mailom s upitima vezanim uz objavu tog članka i to je trajalo otprilike 6 mjeseci nakon objave članka. S obzirom da je članak još uvijek dostupan na portalu, još uvijek im se ponekad dogodi da imaju upite vezano uz navode iz članka. Dokazali su da ta osoba nije njihov član i da nije imala veze s njima. O ovoj situaciji nakon objave članka više puta je raspravljano u prostorijama gdje se udruga sastaje te se povodom toga sastao i upravni odbor. Obratilo im se 15 - 20 njihovih simpatizera, podupiratelja i članova koji su tražili razjašnjenje te objave. Istaknula je kako je u članku jedino udruga Protagora povezana s tim napadačem, iako je ta udruga bila samo jedan od organizatora prosvjeda. Nitko ih s portala narod.hr nije kontaktirao prije ili nakon objave članka niti je tražio suglasnost za objavu naslova pod kojim je objavljen ispravak. Okvirni broj članova udruge je 70 - ak. Odljev članova nakon objave članka ne može povezati sa objavom članka jer kroz čitavo vrijeme djelovanja članovi dolaze i odlaze. Čak štoviše, neki su im se zbog toga i pridružili. U vrijeme objave članka postojali su procesi oko osnivanja zaklade koji su upravo zbog objave ovog članka malo usporeni. Ovaj članak je dostupan svim čitateljima portala, a to utječe i na njihovu moralnu štetu.

Na temelju izvedenih dokaza utvrđeno je:

- da je tuženik nakladnik internetskog izdanja narod.hr
- da je 16. lipnja 2015. objavljen članak "Hrvatska je zemlja katoličke kulture - ali to ne priznaju ateističke udruge s malo članova i puno prostora u medijima"
- da je u tom članku navedena netočna informacija da je napadač na gđu Ružicu Čavar, koji napad je bio 20. rujna 2014., član tužitelja,
- da je tužitelj zatražio objavu ispravka te netočne informacije,
- da je tuženik u cijelosti objavio zatraženi ispravak tužitelja, ali ga je opremio naslovom: "Napadač na Ružicu Čavar nije član Protogore, već podupiratelj prosvjeda te udruge",
- da zbog objave netočne informacije u članku od 16. lipnja 2015. nije bilo odljeva članova tužitelja, čak štoviše neki novi članovi su im se pridružili niti su isti izgubili bilo kakve donacije niti je to utjecalo na njihovo djelovanje.

Prema čl. 21. st. 1. Zakona o medijima ("Narodne novine" broj, 59/04, 84/11 i 81/13, dalje u tekstu: ZM) nakladnik koji informacijom u mediju prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim ovim zakonom.

Prema čl. 22. st. 1. ZM nematerijalna šteta u pravilu se naknađuje objavljivanjem ispravka informacije i isprikom nakladnika te isplatom naknade sukladno općim propisima obveznog prava. Dakle, nematerijalna, odnosno neimovinska šteta naknađuje se (popravlja):

- nenovčano – objavljivanjem ispravka informacije i isprikom
- novčano – isplatom novčane naknade uz primjenu čl. 110. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO).

U ovom postupku nedvojbeno je utvrđeno da je u članku od 16. lipnja 2015. objavljena netočna informacija o događaju koji se zbilo 20. rujna 2014, dakle gotovo devet mjeseci prije objave ovog članka. Nedvojbeno je utvrđeno i da je tuženik objavio zatraženi ispravak, no isti ispravak opremio je naslovom koji nije bio sukladan odredbi čl. 41. st. 1. ZM. Naime, tim je člankom između ostalog propisano da se ispravak mora objaviti na način da je iz naslova vidljivo da se radi o ispravku. U konkretnom slučaju iz naslova objavljenog ispravka: "Napadač na Ružicu Čavar nije član Protogore, već podupiratelj prosvjeda te udruge" nije razvidno da se radi o ispravku ranijeg članka, već se ovakvim naslovom ponovno čitateljima nameće nova informacija ("već podupiratelj prosvjeda te udruge"), a tu informaciju ne sadrži zatraženi ispravak niti je tuženik od tužitelja dobio suglasnost za objavu tog novog sadržaja. Stoga, tuženik objavom predmetnog ispravka nije u potpunosti postupio u smislu čl. 41. st. 1. ZM.

Člankom 1100. st. 3. ZOO propisano je da će sud, za slučaj povrede ugleda i drugih pravnih osobnosti pravne osobe, ako procijeni da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

Prema ocjeni ovoga suda tužitelj nije dokazao da mu je objavom netočne informacije nastala šteta kao jedna od pretpostavki odgovornosti tuženika.

Naime, nije logična tvrdnja zakonske zastupnice tužitelja i svjedoka Alana - Stjepka Sorića da su isti upravo zbog ovog članka imali brojne upite svojih članova o tome je li to istina, da su zbog toga imali i sjednicu, da su dobivali e - mailove, da su zapimali telefonske pozive te da su morali članovima i simpatizerima objašnjavati da navodi iz članka nisu istiniti. Ovo osobito nije logično jer je sam napad

o kojem je iznesena netočna informacija bio devet mjeseci prije objave članka te sam tužitelj u tužbi navodi da se već 20. rujna 2014. na svoj web stranici javno ogradio od predmetnog incidenta navevši da organizatori prosvjeda s napadom nemaju nikakve veze pa je logično da su već tada članovi udruge tužitelja bili jasno informirani o tom događaju. Stoga, nije logično da bi nakon objave ovog članka, i to nakon gotovo devet mjeseci, objava istog kod članova i simpatizera izazvala takvu reakciju da bi isti još uvijek propitkivali je li istina ono što je objavljeno, da bi tražili objašnjenja od tijela udruge jer je životno i logično da su isti do objave ovog članka već bili u potpunosti obaviješteni o tom nemilom događaju.

Tužitelj ničim nije dokazao niti da je imao brojne upite vezane uz ovaj članak poslane na e-mail kao niti da je o ovoj informaciji raspravljano na upravnom odboru radi kojeg je isti sazvan jer sudu takvi dokazi (ispisi e-mail upita, zapisnici sa sjednice) nisu predočeni pa osim iskaza zastupnika tuženika i svjedoka Alana –Stjepka Sorića i njihovog subjektivnog mišljenja o šteti i percepciji tog članka, sudu nisu predočeni nikakvi objektivni dokazi na temelju kojih bi se moglo zaključiti o nastanku štete i njezinom razmjeru.

Stoga po pravnom stajalištu ovog suda nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 19. st. 1. i čl. 1100. st. 3. ZOO za postojanje i priznanje neimovinske štete.

U konačnici, iako je tužbeni zahtjev neosnovan jer tužitelj nije dokazao štetu koju je pretrpio objavom netočne informacije, napominje se da, prema stajalištu ovog suda, navedena informacija nije niti bila podobna povrijediti ugled i čast tužitelja jer je ista samo jedna od informacija iznesenih vezano uz tužitelja i koja kao takva, u kontekstu svega iznesenog nije imala takve negativne tvrdnje o samom tužitelju da bi mu objektivno mogla povrijediti pravo osobnosti.

Zahtjev tužitelja za objavom ove presude na internetskim stranicama na web adresi <http://narod.hr/> nije osnovan.

Naime, odredbe ZM o odgovornosti za štetu učinjenu u medijima, ne uključuju i reparaciju u vidu objavljivanja presude kako to tužitelj traži.

Člankom 1099. ZOO propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti oštećenik može zahtijevati, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravka, povlačenjem izjave kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže pravičnom naknadom.

Navedena odredba ZOO opća je odredba po kojoj oštećenik može zahtijevati objavljivanje presude, odnosno ispravka ili povlačenja izjave kojom je povreda učinjena, kada povreda prava osobnosti nije učinjena u medijima. Ako je pak ta povreda učinjena u medijima, tada se pravo oštećenika u odnosu na ispravak mora prosuđivati po posebnom propisu, a to je za konkretni slučaj čl. 22. ZM, a taj posebni propisi, odnosno odredbe ZM, ne uključuju i objavljivanje presude kako to traži tužitelj.

Prema tome, samo se postupak utvrđivanja odgovornosti nakladnika za neimovinsku štetu prosuđuje primjenom općih propisa obveznog prava, ali se reparacija vrši po posebnom propisu i samo na način propisan odredbama ZM-a, što ne uključuje i objavu presude pa je iz tog razloga i taj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan.

Kako tužitelj nije uspio s tužbenim zahtjevom, to nema pravo na trošak, a odluka o naknadi troška tuženiku donijeta je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14 i 118/14, dalje OT).

Tuženiku zastupanom po odvjetniku priznat je parnični trošak koji se odnosi na sastav odgovora tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT - 100 bodova), trošak zastupanja na ročištima 07.12.2015. i 15.09.2016. (Tbr. 9. toč. 1. OT - 100 bodova svako), trošak obračunatog PDV-a u visini 25% u iznosu od 750,00 kuna, što ukupno iznosi 3.750,00 kuna, sukladno čl. 155. ZPP - a. Nije priznat trošak zastupanja na ročištu za objavu presude jer u trenutku odluke još nije nastao, a isti niti nije trošak potreban za vođenje parnice jer stranke, nakon održanog ročišta za objavu, presudu mogu preuzeti u pisarnici ili na e - oglasnoj ploči suda, slijedom čega nedolaskom na ročište za objavu za stranku ne mogu nastupiti štetne posljedice pa se takav trošak ne ukazuje opravdanim troškom potrebnim za vođenje postupka.

S obzirom da je tuženik tražio zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka za zastupanje tekuću od presuđenja do plateža, a kako tumačenjem čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16, dalje u tekstu: Ovršni zakon) proizlazi da sud može u ovršnoj ispravi odrediti plaćanje kamate na parnični trošak po propisanoj stopi od dana kada su ti troškovi učinjeni, odnosno plaćeni do dana naplate, sud joj je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude, tj. od 28. listopada 2016. do plateža jer ova presuda predstavlja ovršnu ispravu u smislu čl. 23. Ovršnog zakona.

Zatezna kamata na parnični trošak dosuđena je po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, temeljem čl. 3. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 78/15, dalje u tekstu: ZIDZOO).

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 28. listopada 2016.

Sudac:

Sanja Grgurić Hojski

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi ovom sudu, u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dna:

- tužitelju po pun. uz rj. za s.p. na presudu
- tuženiku po pun.

Rj.

- presuda nepravomoćna
  - vidi upisnik "Pn"
  - kal. 30 dana
- Zgb. 28. 10. 2016.

Sudac: